

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: Udrag fra Fulvia

Citation: Kaalund, H. V.: "Fulvia", i Kaalund, H. V.: *Fulvia*, 1891, s. 145. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund02val-shoot-idm140027967986016/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Fulvia

MALCHUS.

Ja, for at fatte mig i Korthed, Herre:
I Nat forlod han os, og da vi mødtes
igjen i Morges, tog han Afsked med os
og teede sig, som han var bleven gal,
og det er netop det, jeg tror han er,
hvis ikke Fanden selv er faret i ham!

AQVILINUS

(som under det Foregaaende har røbet stigende Spænding og Utaalmodighed.)

Nok! nok! Jeg vil ej høre mér din Sladder!
(til Spyddragerne, idet han rejser sig og stiger ned fra Dommersædet.)
Røm Salen her og lad mig være ene
med denne Synder! Vent derudenfor,
indtil jeg kalder!

(De Tilstedeværende, med Undtagelse af Aqvilinus og Fulvia, forlade Retssalen.)

AQVILINUS

(efter at have overtydet sig om, at Dørene ere lukkede).

Nu er vi alene.

Rejs Dig, Du Gaadefulde! Sig, hvem er Du?

FULVIA

(løftende Hovedet).

En Kvinde —

AQVILINUS

(i den højeste Bevægelse).

Fulvia!

FULVIA.

Jæ, saadan hed jeg.